

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/765/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314201478
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4314201478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. A. O. XXX, proti žalovanej: P. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. T., S. A. Q. XX, zastúpená: JUDr. Milena Štaudnerová, advokátka, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, o zaplatenie sumy 300 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levica zo dňa 24. augusta 2016, č. k. 14C/38/2014-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o veci samej a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levica (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 24. augusta 2016, č. k. 14C/38/2014-70 (napadnutý rozsudok) zamietol žalobu žalobkyne (pôvodne bola žalobkyňa M. F.) a určil, že žalovaná má nárok na plnú náhradu trov konania. Zároveň zamietol návrh na prerušenie konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou, doručenou súdu dňa 30.01.2014 (v tomto konaní) sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11.10.2010 uzavrel G.. U. N. so žalovanou písomnú Zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 11.600 eur na dobu 40 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku pôvodnému veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur mesačne, vždy najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, úhradou na osobný účet pôvodného veriteľa. Žalovaná pôvodnému veriteľovi neuhradila žiadnu splátku pôžičky, na výzvu pôvodného veriteľa nereagovala a sama neprejavila žiadnu vôľu dlžnú sumu pôvodnému veriteľovi vrátiť. Dňa 23.10.2012 uzavrel pôvodný veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 11.600 eur a dňa 24.10.2012 oznámil postupca žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 11.600 eur s príslušenstvom na žalobkyňu s tým, že žalobkyňa sa stala novým veriteľom žalovanej, ktorej je povinná ďalej túto pohľadávku plniť. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac september 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 30.09.2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01.10.2011 žalovanej povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02.10.2011 úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 30.05.2014 č. k. 14C/38/2014-11, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor a namietala, že si sumu 11.600 eur a ani žiadnu inú sumu od G. N. nikdy nepožičala a nikdy ani neprevzala zmluvu o pôžičke peňazí, a teda ani ju neuzatvorila. Túto zmluvu považovala za falzifikát, a teda žalobkyňa z takejto zmluvy nikdy nemohla vzniknúť pohľadávka. Mala za to, že sa jedná o podvod, a preto sa dňa 04.12.2012 dostavila na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality v Leviciach, kde podala trestné oznámenie o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že bol voči jej osobe spáchaný

trestný čin podvodu. Okrem toho žalovaná podala žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, žiadosť o spojenie vecí a tiež návrh na prerušenie konania, ako aj namietala uplatnenie nároku v samostatných rozdrobených konaniach zo špekulatívnych dôvodov s úmyslom ďalšieho poškodzovania žalovanej a zvyšovania trov konania.

3. Žalobou, doručenou súdu dňa 27.01.2014, vedenou pod sp. zn. 14C/66/2014, sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplata sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila rovnakými skutočnosťami ako žalobu v konaní 14C/38/2014. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac február 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 28.02.2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01.03.2011 žalovanej povinnosť na zaplata zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02.03.2011 úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 15.06.2015 č. k. 14C/66/2014-15, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor, ktorý odôvodnila rovnakými skutočnosťami ako v konaní 14C/38/2014. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu uviedla, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé a účelové, nakoľko žalovaná s postupom aj v minulosti písomne uzavrel zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 150.000,- Sk zo dňa 15.11.2004. Na oboch zmluvách bol notársky overený vlastnoručný podpis žalovanej, ktorým žalovaná plne vyjadrila súhlas so všetkými zmluvnými ustanoveniami a potvrdila prevzatie zapožičaných finančných prostriedkov. Pokiaľ išlo o tvrdenie, že zmluva je falzifikát, toto tvrdenie bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním zmluvy. Následne sa vyjadrila aj k trestnému oznámeniu a uviedla, že postupca uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke peňazí až v roku 2010, teda žiadala, aby súd odpor ako neodôvodnený podaný neoprávnenou osobou odmietol.

4. Žalobou, doručenou súdu dňa 23.01.2014, vedenou pod sp. zn. 14C/117/2014, sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplata sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila taktiež rovnakými skutkovými okolnosťami. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac január 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 31.01.2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01.02.2011 žalovanej povinnosť na zaplata zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02.02.2011 úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24.03.2014 č. k. 10RO/19/2014-10, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor, ktorý taktiež odôvodnil rovnakými tvrdeniami.

5. Uznesením zo dňa 18.04.2016 č. k. 14C/38/2014-25 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovými značkami 14C/38/2014, 14C/66/2014, 14C/117/2014 a uviedol, že ďalej budú pojednávané pod sp. zn. 14C/38/2014. Okrem toho priznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov a zrušil uznesenie zo dňa 22.01.2015 č. k. 14C/117/2014-30.

6. V zmysle § 162 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 164 CSP posúdil návrh na prerušenie konania a dospel k záveru, že návrhy na prerušenie konania zamieťa, a preto o nich rozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej. Mal za to, že predmetom sporu pod sp. zn. 13C/258/2012 je zaplata sumy 15.000 eur, pričom veriteľom v zmluve o pôžičke bola iná žalobkyňa, preto nevzhliadol potrebu vyčakať do skončenia predmetného konania. Rovnako tak mal za to, že predmetom tohto konania sú tri zmluvné pokuty a prihliadnuc na skutočnosť, že žalobkyňa vedie takýchto konaní niekoľko, pričom samostatne uplatňuje nielen zmluvné pokuty, ale aj splátky a úroky z omeškania, považoval za potrebné sa v prvom rade vysporiadať s oprávnenou takejto žaloby a až následne by zvažil možnosť prerušenia konania, ktorú v tomto štádiu konania nevzhliadol ani podľa jedného z navrhovaných návrhov na prerušenie konania.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že právna zástupkyňa žalobkyne v deň konania pojednávania, v doobedňajších hodinách, odoslala súdu elektronické podanie, prílohou ktorého bolo ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní, žiadosť o jeho odročenie a návrh. Dôvodila tým, že sa nariadeného pojednávania nemôže zúčastniť z dôvodu aktuálnej zdravotnej situácie bezprostredne súvisiacej s jej graviditou, avšak uvedenú skutočnosť nepodložila žiadnym lekárskeym potvrdením. Okrem toho uviedla, že procesný substitút vopred dohodnutý na pojednávanie sa v deň pojednávania ospravedlnil, pričom pre krátkosť času, ako i konanie pojednávania mimo miesta výkonu jej práce, sa jej pri maximálnom možnom úsilí nepodarilo zabezpečiť inú vhodnú procesnú substitúciu, avšak ani uvedené žiadnym spôsobom nepreukázala. Navyiac, žiadnym spôsobom neospravedlnila neprítomnosť žalobkyne. Obratom po vyhodnotení dôvodov zaslal právnej zástupkyne žalobkyne upovedomenie, že dôvod, ktorý uviedla na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý a je povinná dostaviť sa na pojednávanie. Napriek uvedenému sa právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávanie nedostavila, ako ani súdu neozrejmla

skutočnosti, týkajúce sa žiadosti o odročenie pojednávania. Súd jej pritom už v upovedomení oznámil, že napriek tomu, že už v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/163/2015 bola upovedomená, že je potrebné nielen tvrdiť dôvody pre odročenie pojednávania, ale aj ich preukázať, uvedené nespĺnila opätovne. Samotná gravidita nie je pritom dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, rovnako tak vzdialenosť sídla súdu od sídla advokátskej kancelárie, nakoľko o tejto skutočnosti právna zástupkyňa žalobkyne vedela už pri podávaní žalobných návrhov, a teda bola si vedomá toho, že súd bude nariaďovať pojednávania, ak žalovaná podá odpor proti platobnému rozkazu. Rovnako tak právna zástupkyňa žalobkyne žiadnym spôsobom nepreukázala, že v deň pojednávania sa ospravedlnil substitút, ako ani nepreukázala skutočnosť, že nejakého substitúta na predmetné pojednávanie zabezpečila a tiež dôvod ospravedlnenia substitúta. Navyše, právna zástupkyňa nepriamo súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti a to tým, že požiadala o zrušenie pojednávania a rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania a poukazovala na možnosť súdu, čo v danom prípade nebolo možné, nakoľko vo veci bol podaný odpor a zákon stanovoval povinnosť nariadiť pojednávanie na prejednanie veci. Čo sa týkalo identických návrhov, tak uvedený stav spôsobila žalobkyňa a odôvodňovala ho jej právom, a preto musela aj prijať tú skutočnosť, že súd nevyužil možnosť spájať samostatné veci na spoločné konania, ale v každej veci nariadil pojednávanie, čo však nebol daný prípad, nakoľko súd spojil tri zmluvné pokuty na spoločné konanie.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že dňa 11.10.2010 v Bratislave uzatvoril veriteľ - G. U. N. so žalovanou Zmluvu o pôžičke peňazí a dohodli sa, že veriteľ dňom podpísania zmluvy požičal dlžníčke finančnú sumu 11.600 eur. Dlžníčka sa zaviazala splácať poskytnutú finančnú pôžičku veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur a to mesačne, vždy najneskôr v posledný deň kalendárneho mesiaca. Za úhradu splátky pôžičky sa považoval deň jej faktického pripísania na bankový účet veriteľa. Účastníci zmluvy sa dohodli, že uvedená finančná pôžička bude bezúročná. Prvú splátku pôžičky mala uhradiť dlžníčka najneskôr dňa 31.10.2010, poslednú splátku pôžičky najneskôr dňa 31.01.2014. Doba pôžičky dohodnutá medzi účastníkmi začala plynúť dňom podpisu zmluvy a faktickým hotovostným prevzatím finančnej pôžičky dlžníčkou, ktoré podpisom tejto zmluvy dlžníčka potvrdila. Dlžníčka sa pri nedodržaní termínu splatnosti ktorejkoľvek zo splátok pôžičky zaviazala zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 100 eur za každú oneskorenú splátku pôžičky splatnú ku dňu jej splatnosti, pričom nárok na vyplatenie zmluvnej pokuty vzniká ihneď na druhý deň po termíne splatnosti každej oneskorenej splátky pôžičky. V prípade, ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, stráca výhody splátok a veriteľ je oprávnený žiadať zaplatenie celej zostávajúcej sumy naraz. Výzvou zo dňa 01.10.2012 veriteľ vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 11.600 eur do 08.10.2012. Dňa 23.10.2012 uzatvoril veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že dlžník doposiaľ neuhradil žiadnu časť zmluvného záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 11.10.2010. Podaním zo dňa 24.10.2012 veriteľ oznámil žalovanej ako dlžníčke postúpenie pohľadávky, ktoré žalovaná prevzala dňa 26.10.2012.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 657, § 658 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 545a Občianskeho zákonníka a uviedol, že výška zmluvnej pokuty nesmie odporovať dobrým mravom (zásadám poctivého obchodného styku). Pri určovaní jej výšky treba mať takisto na pamäti ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon (v tomto prípade dohoda o zmluvnej pokute) sa nesmie priečiť dobrým mravom, a to pod sankciou jeho neplatnosti. Rovnako môže byť obdobne i výkon práva na zmluvnú pokutu podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi. Primeranosť výšky zmluvnej pokuty je treba posúdiť v každom prípade individuálne s ohľadom na všetky zvláštnosti daného prípadu; závery o primeranosti či neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty možno preto len veľmi obtiažne zovšeobecniť a predchádzajúce súdne rozhodnutia môžu byť len určitým vodítkom pri rozhodovaní súdu v inej konkrétnymi okolnosťami determinovanej veci. Výkon subjektívneho práva (vynútený splnením subjektívnej povinnosti) môže mať niekedy za následok ujmu na strane povinného subjektu, čo by bolo možné vnímať ako rozpor so všeobecne prijímaným právnym pravidlom, že každý sa má chovať tak, aby nerušil práva iného. Pretože však výkon práva vylučuje protiprávnosť, pretože rovnaký stav nemôže byť súčasne stavom právnym i právu sa priečiacim, je treba, vychádzať zo zásady, že chovanie, ktoré smeruje k zákonu predpokladanému výsledku, považovať za dovolené i vtedy, ak jeho (eventuálnym) vedľajším následkom je vznik majetkovej, prípadne nemajetkovej ujmy na strane ďalšieho účastníka právneho vzťahu. Ak však konajúci síce koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom realizácie správania inak právom dovoleného sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o výkon práva závadný, kedy konanie a jeho výsledok sa celkom zhoduje s výsledkom, ktorý malo právo na zreteli, ale

kedy konanie bolo urobené nie za účelom dosiahnutia výsledkov, k ich docieleniu bola konajúcemu prepožičaná ochrana, ale aby bolo dosiahnutie výsledkov iných, ktoré sú inak považované za nevíťaný vedľajší následok tohto konania. Takýto výkon práva, i keď je so zákonom formálne v súlade, je v skutočnosti výkonom práva len zdanlivým; účelom tu nie je vykonať právo, ale poškodiť iného, lebo konajúci v rozpore s ustálenými dobrými mravmi je priamo vedený úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnom normou zostáva pre neho vedľajšie a je z hľadiska konajúceho bez významu. Za zneužitie práva je teda možné považovať len také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnom normou, ale ktoré je v rozpore s ustálenými dobrými mravmi vedenými priamym úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 70/2004).

10. Konštatoval, že v danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, v konaní nebolo sporné, že žalovaná neuhradila žiadnu splátku, v dôsledku čoho právny predchodca žalobkyne podaním zo dňa 01.10.2012 vyzval žalovanú, aby v lehote do 08.10.2012 uhradila celú zostávajúcu sumu dlhu naraz, t.j. vo výške 11.600 eur. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie mal za to, že právny predchodca žalobkyne postupujúc v zmysle zmluvy, ako aj konajúc ako riadny hospodár, mal zosplatiť dlžnú sumu už dňa 01.11.2010, a teda aj zmluvná pokuta riadiac sa zmluvnými ustanoveniami patrila len za mesiac október 2010, resp. november 2010, pričom jej splatnosť nastala 01.11.2010 a 01.12.2010. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie mal za to, že v ostatných mesiacoch žalovanej povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu nevznikla, a preto ani nemohla byť požadovaná a to za mesiac január, február a september 2011. Navyše, z činnosti súdu je zrejmé, že toto nie sú jediné mesiace, za ktoré žalobkyňa požaduje zmluvnú pokutu a túto požaduje samostatnými žalobami, ako aj v rámci každej žaloby žiada okrem zmluvnej pokuty, aj úroky z omeškania a tiež trovy konania a to návrhom na vydanie platobného rozkazu. Rovnako tak z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že žalobkyňa na základe vyššie uvedenej zmluvy si uplatňuje aj ďalšie nároky samostatne, t.j. nielen splátky jednotlivo, ale aj úroky z omeškania jednotlivo za mesiace, a to i napriek tomu, že v prípade dodržania zmluvných podmienok zo strany veriteľa, k zosplateniu zmluvy malo dôjsť dňa 01.11.2010, teda od tohto dátumu bola žalovaná povinná zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom a tiež zmluvnú pokutu za mesiac október 2010, resp. november 2010 a to za predpokladu, že by sa v konaní preukázalo, že došlo k naplneniu všetkých atribútov zmluvy o pôžičke. Uvedené konanie žalobkyne (t.j. samostatné žaloby) nie je možné obhájiť ani skutočnosťou, že takto umožňuje žalobkyňa žalovanej uhrádzať nižšie sumy naraz, nakoľko opomína skutočnosť, že každé súdne konanie si vyžaduje trovy konania. A to aj v prípade, ak nie je podaný odpor voči platobnému rozkazu. Navyše, už v platobnom rozkaze bola žalobkyňi priznaná a ňou požadovaná náhrada trov konania v rozsahu 65,78 eura a to za každý žalobný návrh. V tomto konaní pritom súd ani nemohol uplatniť zníženie náhrady trov konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, a tiež spojenie vecí na spoločné konanie predstavovalo možnosť súdu a nie povinnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku a rovnako ho nebolo možné uplatniť v rozkaznom konaní, preto námietky žalobkyne, týkajúce sa možnosti uhradiť žalovanej nižšie sumy neobstoja. Navyše, ani takéto spojenie vecí, by neprinieslo zníženie trov konania v takom rozsahu, ako keby žalobkyňa žalovala istinu s príslušenstvom, nakoľko pri výpočte trov konania by súd musel prihliadať na skutočnosť, že ide o spojenie vecí, ktoré boli samostatne žalované. S poukazom na uvedené bolo potrebné hodnotiť konanie žalobkyne za konanie, ktorému nemožno poskytnúť v danom prípade ochranu a to i s poukazom na to, že zmluvná pokuta bola neprímerane vysoká (predstavovala až 34% z dlžnej sumy) a tiež súd prvej inštancie bol toho názoru, že za žalované mesiace žalovanej nevznikla ani povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaná neuhradila ani jednu splátku. Ak by žalobkyňa žalovala zaplatenie istiny spolu so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania, takéto konanie žalobkyne súd hodnotil za súladné s dobrými mravmi a taktiež by potom požívalo ochranu, v dôsledku čoho by sa súd mohol zaoberať aj vecou samou, najmä by zisťoval náležitosti zmluvy o pôžičke a reálnosť odovzdania finančných prostriedkov s riadnym dokazovaním. S poukazom na uvedené nezostávalo nič iné len konštatovať, že výkon práva uskutočnený žalobkyňou v predmetných konaniach, v rámci ktorých sa domáhala úhrady zmluvnej pokuty za mesiace január, február a september 2011 a to v spojení s úrokmi z omeškania, so súdnymi poplatkami a trovami právneho zastúpenia, ktoré výškou sú porovnateľné vymáhanej istine, predstavuje šikanózný výkon práva a týmto konaním dochádza k neúmernému nárastu dlžnej sumy, ako aj zaťažovaniu súdov a zneužívaniu voľnosti zmluvných strán, teda ide konanie v rozpore s dobrými mravmi. I keď dôsledkom postupu žalobkyne je uplatnenie dlžnej sumy od žalovanej, nie je možné túto skutočnosť hodnotiť za súladnú s dobrými mravmi, nakoľko žalobkyňa si uplatňuje jednotlivé zmluvné pokuty samostatne a to bez toho, aby sa súbežne domáhala uhradenia istiny a príslušenstva, predstavujúceho úroky z omeškania od zosplatenia pôžičky až do zaplatenia, čím by sa hospodárne

domáhala svojho práva, bez zbytočného navyšovania trov konania a najmä by umožnila zaoberať sa súdu aj vecou samou riadne a hospodárne. Hodnotiac postup žalobkyne v predmetnom konaní, ako aj prihliadnuc na množstvo súdnych konaní a tiež znenie zmluvnej pokuty, súd dospel k záveru, že takýto výkon práva nemôže požívať ochranu, nakoľko neúmerne zvyšuje trovy konania, ako aj je nevhodné a neoprávnené, a preto ho považoval za šikanóznym spôsobom domáhania sa svojho práva voči žalovanej, v dôsledku čoho súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. Obranu žalobkyne vyhodnotil za nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa žiadnym spôsobom nepoprela, že sa domáha na základe rovnakého titulu svojich nárokov v rozdrobených konaniach. Rovnako tak nepoprela ekonomický účel tohto konania, avšak namietala tým, že toto konanie zavinila žalovaná tým, že si nespĺnila svoju zmluvnú povinnosť. Uvedené však neospravedlňuje žalobkyňu, aby v rozdrobených konaniach trestala žalovanú za nespĺnenie zmluvnej povinnosti a tým navyšovala ekonomickú stratu žalovanej, spočívajúcu v trovách konania a úhradách za súdne poplatky. Navyše, žalobkyňa žiadnym spôsobom nezdôvodnila, prečo postup, ktorý zvolila považuje za efektívnejší a spravodlivejší a to i s poukazom na to, že sama sa nezúčastňuje pojednávaniu, ako ani jej právna zástupkyňa ju na nich žiadnym spôsobom neospravedlňuje. Čo sa týkalo tvrdenia úspory trov konania, uvedené s poukazom na vyššie uvedené, neobstojí, nakoľko matematickým výpočtom trov konania v jednom konaní a v rozdrobených konaniach, dochádza k diametrálnym rozdielom, ktoré sú práve v neprospech žalovanej. Zdanlivosť výkonu práva navyše spočívala aj v tom, že pri zaťažení súdu mnohými konaniami, bol malý predpoklad vyriešenia merita veci, čo si pravdepodobne žalobkyňa uvedomovala, a preto zvolila tento spôsob a navodila dojem, že v predmetnom spore ide o drobný spor, ktorý pri právnej úprave v zmysle Občianskeho právneho poriadku bolo možné rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Rovnako tak žalobkyňa vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom neuviedla, prečo právne posúdenie súdu ohľadom nepriznania zmluvnej pokuty považovala za účelové a nesprávne. Poukázala pritom len na znenie zmluvnej pokuty, avšak žiadnym spôsobom nevysvetlila účel a dôsledky sledované zmluvnými stranami pri dohadovaní tohto dojednania.

12. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní súd prihliadol tiež i na skutočnosti uvedené v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4C/4/2011, kde bolo preukázané, že žalobkyňa je blízkou priateľkou Q. L., ktorý svojím konaním poškodil viacero osôb a je pravdepodobné, že medzi týmito osobami bola aj žalovaná. Trestné konanie v predmetnej veci nie je skončené, a preto nemožno uvedené považovať za preukázané, ako ani nie je možné ustáliť, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pôžičke neuzatvorila, avšak s poukazom na šikanóznym výkonom práva, ktorý nepožíva právnu ochranu, uvedené nebolo rozhodujúce pre danú vec, a preto súd nemal za potrebné vyčakať na výsledky trestného konania, resp. skúmať platnosť alebo neplatnosť zmluvy o pôžičke. Tiež poukázal aj na tú skutočnosť, že jeho pozornosti neušlo, že podania vo veci proti žalovanej aj v iných veciach, týkajúcich sa inej žalobkyne, ktorá si zvolila inú právnu zástupkyňu, sú obsahovo takmer totožné, odlišné len ohľadom skutkových tvrdení a uvedené súd utvrdilo v tom, že v danom prípade ide o šikanóznym výkonom práva proti žalovanej. Rovnako tak neopomenuteľnou skutočnosťou bolo i podozrenie, že rovnaké konanie bolo uskutočnené aj voči iným osobám.

13. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mala plný úspech v spore.

14. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Uviedla, že argumentáciu súdu prvej inštancie považuje za účelovú a zavádzajúcu, výhradne v prospech žalovanej. Ide o nesprávne právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku je arbitrárne, nezákonné a nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a rozpor so zákonom. Tvrdenie, že jej konaním dochádza k neúmernému nárastu dlžnej sumy je účelové a nepravdivé. Súd mohol trovy konania skúmať samostatne, či boli vynaložené účelne, taktiež mohol spojiť viaceré veci na spoločné konanie. Odvolávanie súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 70/2004 je nesprávne, uvedené rozhodnutie nemožno vzťahovať na posudzovaný prípad. Dokazovaním nebolo preukázané, že jej konanie sleduje poškodenie žalovanej. Poukázala na ustanovenie § 20 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z., podľa ktorého má každý právo na poskytnutie právnych služieb advokátom a ten ich poskytuje za odmenu. Tvrdenie, že v zmysle zmluvy sa dlžná suma stala splatnou dňa 01.11.2010 nevychádza zo žiadnej platnej právnej normy a je účelové. Pri plnení dlhu v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, jednak je stanovená doba splnenia jednotlivých splátok a zároveň doba splatnosti celej pohľadávky je určená poslednou splátkou s tým, že záväzok zaniká postupne, tak ako sú splátky plnené

a omeškanie dlžníka sa posudzuje pri každej splátke zvlášť. Premlčacia doba plynie osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti. Preto je nesprávny a účelový záver súdu, že dlžná suma sa stala splatnou dňa 01.11.2010. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa. Poukázala na to, že podľa zmluvy o pôžičke má nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za každú omeškanú splátku, nárok vzniká deň po splatnosti splátky. Ďalej uviedla, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných pokút za konkrétne mesiace považuje za nesúladný s dobrými mravmi a nie je ani zrejmý jej priamy úmysel cielene zameraný na spôsobenie ujmy žalovanej. V prípade žalovania všetkých zmluvných pokút pri každom jednom porušení zmluvnej povinnosti žalovanou, by jej vznikla podstatne vyššia poplatková povinnosť a trovy konania by boli rovnako niekoľkonásobne vyššie za jeden úkon právnej pomoci. Je teda zrejmé, že svojim konaním nemohla žalovanú nijako poškodiť. Jej konanie vychádza výlučne z porušenia zmluvných podmienok žalovanou a nárok na zaplatenie zmluvných pokút sa rozhodla žalovať ako samostatné návrhy, na čo mala zákonné právo. Súd mal možnosť spojiť veci na spoločné konanie. Výška zmluvnej pokuty nie je zneužívaná k poškodeniu žalovanej, nie je likvidačne zaťažujúca. Nejde o zneužitie postavenia veriteľa. Žalobkyňa ďalej namietala, že na pojednávanie vytyčené dňa 24.08.2016 nebola predvolaná v dostatočnej lehote a nebol akceptovaný návrh právneho zástupcu na odročenie pojednávania. Poukázala na to, že ničím nebolo preukázané, že by Q. L. bol jej blízkym priateľom a že poškodil viareco osôb, medzi nimi i žalovanú.

15. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná. Uviedla, že žalobkyňa si v rozdrobených konaniach uplatňuje osobitne príslušenstvo a nie spolu s istinou, podania sú špekulatívne, zamerané iba na ekonomický efekt. Možno tento postup považovať za šikanózný výkon práva. Tie fiktívne pohľadávky v skutočnosti uplatňuje U. G. Q. L. v mene žalobkyne a ďalších svojich príbuzných (M. C., U. N.), takto menovaný proti nej podal na Okresný súd Levice 150 podaní, sám formuluje a píše všetky podania na súdy a na orgány činné v trestnom konaní. Zmluvu o pôžičke aj podpisy na nej zabezpečoval menovaný, ktorý ju zmanipuloval podobne ako ďalších poškodených, o čom sú vedené viaceré civilné a trestné konania, v ktorých jeho príbuzní (matka, otec, strýko, teta, priateľky) vystupujú buď ako strany alebo ako svedkovia a navzájom si svedčia účelovo vykonštruované tvrdenia. Preto ich výpovede nemožno považovať za dôveryhodné. Ďalej citovala mailovú a sms komunikáciu, t.j. správy ktoré jej písal Q. L. a ktoré ona jemu, pričom vždy išlo o platenie peňazí. S Q. L. sa zoznámila cez sociálne siete, zistil, že je dôverčivá a nahovoril ju na prácu v zahraničí. Sprostredkoval jej prácu a ubytovanie vo Q., kde všetky zarobené peniaze musela odovzdať jemu cez jeho kamarátku ako provízie. Potom požadoval 600 frankov, ktoré údajne zaplatil jeho strýko U. N. ako náklady jej vyhostenia zo Q.. Vyhostenie zariadil L. práve za účelom ďalšieho finančného prospechu. Uvedenú sumu mu postupne splatila a prestala platiť. F. L. telefonátmi a sms správami ju znovu obťažoval, aj jej rodičov, že treba ďalej platiť, lebo vznikli veľké úroky a navrhol spísať zmluvu o pôžičke. To sa uskutočnilo u tety L. M. C., kde sa ona dozvedela, že dlh prevzala teta, ktorá podpísala zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej ona mala uhradiť 5000 eur. Zmluvu podpísala a považovala vec za uzatvorenú s tým, že doplatí 5000 eur. O tom, že existuje nejaká pôžička na 15000 eur sa dozvedela až z platobného rozkazu OS Levice. Nikdy však s tetou L. neuzavrela zmluvu o pôžičke na sumu 15000 eur. Ďalej žalovaná poukázala na to akých jednoduchých ľudí využíval L., o čom svedčí znalecký posudok v jej vierohodnosti vypracovaný v trestnom konaní, z ktorého vyplýva že jej osobnosť je simplexná, emočne aj sociálne nezrelá s prejavmi infantilizmov v správaní aj v prežívaní. V sociálnom kontakte je ústretová so snahami vyhovieť za každú cenu a prispôbiť sa. Vo vzťahu k druhému pohlaviu je submisívna, podrobivá, miestami sa ukazuje až možnosť manipulovať s ňou. Na základe štruktúry intelektu a osobnosti je zrejmé, že jej výpovede nesú pozitívne znaky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti. Je schopná správne vnímať prežité udalosti, jej reprodukcie sú ochudobnené o detaily vplyvom dlhého časového úseku ako aj vplyvom jej osobnostných vlastností. Žalovaná ďalej vo vyjadrení uviedla, že najskôr s dôverou podpisovala, neskôr zo strachu, čisté papiere bez textu a listiny, ktoré jej predložil L.. Napriek tomu, že existujú listiny s jej podpisom, ona si nikdy od L. ani od jeho príbuzných peniaze nepožičala a neprevzala. Tvrdila, že svedkyňa N. klamala, aj v trestnom konaní, keď tvrdila, že ona ju požiadala o pôžičku, pričom ona N. ani nikoho z rodiny L. nepožiadala o pôžičku. N. pri podpise pôžičky nebola, preto ani nemohla vedieť či tam bol jej syn, avšak pred súdom popisovala, kde jej syn sedel. Tiež klamala, že ako svedok vypovedala, že okrem tohto konania bola vypočutá v inom konaní iba raz, avšak bola vypočutá viackrát. Výpovede N. a L. sú rozporné, L. uviedol, že si nepamätá, že by ona u nich prespala aj inokedy ako v deň podpisovania zmluvy a N. tvrdila, že u nich prespala viackrát. Ohľadne veci C. c/a P. poukázala žalovaná na to, že žalobkyňa ju videla prvýkrát v živote v deň podpisania zmluvy a len tak bez akýchkoľvek záruk by jej odovzdala 15000 eur? Tvrdenie, že N. sa jej chcela odvdáčiť za vybavenie ubytovania pre F. L. v Y., je účelové, nakoľko ona v tom nevyvíjala

žiadne aktivity, iba bývala v tom istom dome ako F. L... Poukázala tiež na to, že N. vo veci obžalovaného V.L. vypovedala, že začiatkom roka 2010 ju dlhoročná dobrá priateľka požiadala o pomoc vo forme pôžičky 5000 eur, avšak ju odmietla z dôvodu, že nemá peniaze, ale aj tak by jej nepožičala, lebo to bola vysoká suma. L. tvrdil, že sumu 15000 eur má bežne doma, v odvolaní však uvádza, že je starobným dôchodcom s dôchodkom nižším ako minimálna mzda. Klamal v trestnom konaní, že nepoužíva sociálne siete, avšak ona sa s ním zoznámila cez sociálne siete o čom svedčí komunikácia s ním v súlade so znaleckým posudkom. Klamal, že komunikoval s ňou naposledy v roku 2010, avšak neustále obťažoval telefonátmi a sms správami žalovanú i jej rodičov kvôli peniazom aj v roku 2012. Pred OS Čadca bolo preukázané, že F. má priateľský vzťah s L. už 10 rokov, okrem iného uschováva pre neho rôzne listiny, klamala, že je to iba jeden známy. Záverom žalovaná uviedla, že považuje zmluvu o pôžičke za neplatnú od začiatku, lebo nie je prejavom jej vôle. Nešla by predsa sama proti sebe, aby podpísala také nezmysly. Považuje zmluvu za neplatnú aj preto, že nedošlo k odovzdaniu peňazí. K trovám konania uviedla, že trovy pri rozdrobených konaniach sú mnohonásobne vyššie ako keby žalovala žalobkyňa istinu s príslušenstvom (z ktorého sa trovy nepočítajú). V prípade návrhov na úhradu zmluvnej pokuty za každý mesiac samostatne sú trovy viac ako štvornásobne vyššie.

16. V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa oznámila odvolaciemu súdu, že svoju pohľadávku postúpila P. X. a žiadala, aby súd pripustil zmenu sporovej strany, menovaný s tým písomne súhlasil. Odvolací súd uznesením zo dňa 03.10.2018 č.k. 5Co/765/2016-212pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila M. P. a na jej miesto do konania aby vstúpil P. X..

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobkyňou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktorému predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

20. K odvolacím dôvodom odvolací súd v prvom rade uvádza, že zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa a jej právna zástupkyňa sa nedostavili na pojednávanie konané dňa 24.08.2016, pričom právna zástupkyňa JUDr. S. mailom 24.08.2016 o 7,58 hod. zaslala ospravedlnenie, pričom neúčast' na pojednávaní zdôvodnila aktuálnou zdravotnou situáciou bezprostredne súvisiacou s jej graviditou. Dohodnutý substitút sa ospravedlnil a pre krátkosť času ako i konanie mimo miesta výkonu jej práce, sa jej nepodarilo zabezpečiť inú vhodnú procesnú substitúciu. Súd prvej inštancie mailom dňa 24.08.2016 o 8,44 hod. zaslal právnej zástupkyňi upovedomenie, že dôvod, ktorý uviedla na odročenie pojednávania, súd nepovažuje za dôležitý. V upovedomení súd prvej inštancie uviedol, že predvolanie právna zástupkyňa prevzala dňa 23.05.2016, ospravedlnila sa až v deň pojednávania, avšak bez predloženia lekárskeho potvrdenia, pričom v konaní 16C/163/2015 bola už upovedomená, že je to

podstatné pre posúdenie žiadosti o odročenie pojednávania. Nezdokladovala ani tvrdenie skutočnosti ohľadne zabezpečovania substitúcie a žiadnym spôsobom neospravedlnila neprítomnosť žalobkyne. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že gravidita, či vzdialenosť sídla advokáta od sídla súdu nie sú dôvodom na odročenie pojednávania. Poukázal na to, že právna zástupkyňa nepriamo súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti tým, že požiadala o zrušenie pojednávania a rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania. Z uvedeného vyplýva, že postup súdu prvej inštancie bol správny.

21. K ďalším odvolacím dôvodom v merite veci odvolací súd k dôvodom súdu prvej inštancie dodáva, že zmluvná pokuta je jedným z osobitných inštitútov záväzkového práva na zabezpečenie záväzkov. Je to zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak nesplní záväzok, teda ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi žiadna škoda nevznikla. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy svojho záväzku nezbaví. Jej funkcia spočíva v hrozbe majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas a tým má viesť dlžníka k včasnému a riadnemu plneniu záväzku. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, musí v nej byť určená výška zmluvnej pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti. Z obsahovej stránky je dôležitá podstatná náležitosť dohody o zmluvnej pokute, ktorou je výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia. Zmluvná pokuta je pokuta peňažná, pri ktorej sa vyžaduje určenie jej výšky alebo jej určiteľnosť. Pôjde teda buď o pevnú sumu alebo dohodnutie spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom výslovne obmedzená, pretože je veľmi ťažké vopred finančne ohodnotiť záujem strany na splnení záväzku. Vo vzťahu k významu povinnosti zabezpečenej zmluvnou pokutou by mohlo ísť o sumu príliš vysokú alebo neúmerne nízku, čo by negatívne ovplyvnilo uplatnenie funkcií zmluvnej pokuty. Preto je potrebné dbať na to, aby zmluvná pokuta bola primeraná hodnote a významu zabezpečenej zmluvnej povinnosti. Ak je zmluvná pokuta privysoká, súd ju môže znížiť. Úvaha o súlade dohody o zmluvnej pokute s dobrými mravmi nemôže viesť k všeobecnému konštatovaniu o jej možnej výške, ale musí vychádzať vždy z konkrétnej dohody o pokute, z jednotlivých konkrétnych podmienok, za ktorých je uzavretá a z konkrétnej jednotlivej zaisťovanej povinnosti. Tento súlad je preto potrebné skúmať vždy znova od začiatku pre každý jednotlivý prípad.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, nie sú zákonom definované. Vo všeobecnosti treba za dobré mravy považovať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, rešpektovaných rozhodujúcou časťou spoločnosti a majúcich povahu základných noriem. Je to súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnej situácie zodpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti.

24. V súlade so závermi súdu prvej inštancie odvolací súd taktiež považoval žalovaný nárok žalobkyne na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur za omeškanie každej mesačnej splátky v sume 290 eur za nedôvodný a zmluvu za nevyváženú z hľadiska práv a povinností účastníkov konania, teda v rozpore s dobrými mravmi, preto v časti dohodnutej zmluvnej pokuty podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka ju považoval za neplatnú.

25. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o veci samej a výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

26. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania v plnej výške. Odvolací súd jej náhradu týchto trov voči žalobcovi priznal v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).